

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. O. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. O. z siedzibą w K. . W firmie tej oskarżony M. O. zatrudnił swoją ówczesną partnerkę P. S. . Posługując się danymi P. S. oskarżony M. O. założył sklep internetowy (...) z siedzibą ul. (...) , (...)-(...) K.. Jako konto do wpłat za towar zakupiony w tym sklepie internetowym na stronie tego sklepu został wskazany rachunek nr (...) prowadzone przez V. Bank (...) prowadzony na rzecz podmiotu (...) M. O. i jedyna osoba upoważnioną do reprezentacji tego podmiotu i upoważnioną do tego rachunku był oskarżony M. O. (k. 46 , k. 47 , k. 312 i k. 372- 373) .

W lutym 2014 r. M. N. na stronie (...) . znalazł laptop marki M. (...) za kwotę 2 134 zł oferowany do sprzedaży przez sklep internetowy (...) z siedzibą ul. (...) , (...)-(...) K.. M. N. skontaktował się z tym sklepem internetowym za pomocą szablonu do zdawania pytań i otrzymał natychmiast odpowiedź iż cena tego laptopa wynosi 2561 zł . W toku korespondencji e-mailowej która trwała około tygodnia M. N. wynegocjował cenę nabycia tego laptopa wraz z pokrowcem i myszką na kwotę 2472,99 zł . Korespondencja e-mailowa ze strony tego sklepu internetowego (...) prowadzona była z adresu (...) , zaś pod tymi e-mailami podpisywał się osoba o danych A. M. – handlowiec. W dniu 21 lutego 2014 r. M. N. dokonał przelewu ze swojego konta na konto nr (...) prowadzone przez V. Bank (...) wskazanej na stronie sklepu internetowego (...) kwoty 2472,99 zł tytułem zapłaty za zakup laptopa marki M. (...). Na stronie sklepu internetowego (...) w momencie dokonywania zamówienia przez pokrzywdzonego M. N. było napisane iż dostawa tego towaru nastąpi w ciągu 24 godzin za pośrednictwem kuriera oraz że laptop marki M. (...) jest dostępny w sklepie . Na swoje zapytanie e-mailowe w dniu 25 lutego 2014 r. M. N. otrzymał informację ze sklepu internetowego (...) iż towar w postaci laptopa marki M. (...) jeszcze dziś zostanie wysłany z hurtowni , a następnego dnia wysłany kurierem do niego. Przedmiotowy laptop nie został jednak nigdy dostarczony , zaś kontakt ze sklepem internetowym (...) się urwał i M. N. nie otrzymywał już odpowiedzi na swoje e-maile , zaś wskazany na stronie internetowej tego sklepu numer telefonu był niedostępny .

Z informacji z V. Bank (...) wynika iż rachunek bankowy nr (...) prowadzony był na rzecz podmiotu (...) M. O. i jedyna osoba upoważnioną do reprezentacji tego podmiotu i upoważnioną do tego rachunku był M. O. . P. S. nie była upoważniona do tego rachunku. Na rachunek ten w dniu 24 lutego 2014 r. została zaksięgowany przelew przychodzący w kwocie 2 472,99 zł wykonany z polecenia M. N. z tytułu zamówienia nr 2035 (k. 372-373) . Oskarżony M. O. na którego konto wpłynęła ta kwota pieniędzy nigdy nie zwrócił M. N. kwoty 2472,99 zł ani też nie wysłał zamówionego laptopa marki M. (...) , którym nie dysponował w momencie składania zamówienia przez pokrzywdzonego M. N. (k. 421) .

Wyrokiem łącznym z dnia 14 października 2008 r. sygn. akt. II K 438/08/K Sąd Rejonowy w dla K. w K. II Wydział Karny wymierzył oskarżonemu M. O. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 286 § 1 k.k. . Oskarżony M. O. karę pozbawienia wolności odbył od dnia 18 września 2009 r. do dnia 18 września 2012 r. (k. 433 i k. 435-436) .

Oskarżona M. O. ma ukończone 39 lata, jest żonaty , nie ma nikogo na utrzymaniu, odbywa obecnie karę pozbawienia wolności , był wielokrotnie karany (k. 435-436) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : zeznań świadków M. N. (k. 2 i k. 439) , P. S. (k. 312) i M. R. (k. 78) oraz dokumentów w postaci : załączników do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 6-20) , pisma z serwisu (...) .pl (k. 46) pism (k.56, k. 58, k. 59, k. 88) , informacji od (...) S.A. (k. 106-110) , zaświadczenia (k. 131-133) , odpisów wyroków (k. 154-155 , k. 157, k. 180-187 , k. 313-332, k. 352-366) , kopii aktu oskarżenia (k. 189-219) , karty karnej (k. 140-141 , k. 340-342, k. 346-348) , notatki urzędowej (k. 371) , informacji

z V. Bank (...) (k. 372- 373) , pisma oskarżonego (k. 421) , informacji z systemu NOE SAD (k. 433) i karty karnej (k. 434-436) .

Oskarżony M. O. stanął pod zarzutem , iż : w dniu 21 lutego 2014 roku w miejscowości M., gmina N., woj. (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. N. w ten sposób, że za pośrednictwem sklepu internetowego (...) zaoferował do sprzedaży laptop marki M. (...) a następnie po wpłaceniu przez pokrzywdzonego na wskazane konto V. Bank (...) kwoty 2 472,99 zł tytułem zapłaty, nie wywiązał się z warunków umowy, czym spowodował stratę w wysokości 2 472,99 zł na szkodę M. N., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w przepisie art. 64 § 1 k.k., to jest popełnienia o czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony M. O. w postępowaniu przygotowawczym stwierdził iż nie jest w stanie powiedzieć czy przyznaje się do tego czynu , czy też nie oraz wyjaśnił iż w latach 2013-2014 samodzielnie prowadził sklep internetowy pod nazwą „(...)” . Nie prowadził żadnego sklepu internetowego z P. S. , która jest jego znajomą z dawnych lat i z którą w roku 2013 zerwał kontakt. Oskarżony M. O. wyjaśnił iż nie jest mu znana osoba pokrzywdzonego M. N. i nie pamięta przedmiotowej transakcji (k. 172) .

Natomiast w piśmie z dnia 05 marca 2019 r. zatytułowanym „ pisemne wyjaśnienia i ustosunkowanie się do zarzutów” oskarżony M. O. stwierdził iż przyznaje się do zarzucanego mu czynu oraz stwierdził iż fakt nie wywiązania się z dostarczenia towaru dla pokrzywdzonego M. N. wynikał z tego iż nie otrzymał towaru od dostawcy i nie udało mu się go znaleźć gdzie indziej . Nie był też w stanie zwrócić gotówki za ten towar wpłaconej na konto w V. Bank (k. 421)

Ponadto oskarżony M. O. w piśmie z dnia 05 marca 2019 r. wniósł o niedoprowadzanie go z zakładu karnego na termin rozprawy (k. 422)

Sąd nie dał w całości wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. O. złożonych w postępowaniu przygotowawczym jako niejasnym , nielogicznym , wewnętrznie sprzecznym i nakierowanym na uniknięcie odpowiedzialności za popełniony przez niego czyny. Należy wskazać iż z treści pisma oskarżonego M. O. zatytułowanego „pisemne wyjaśnienia i ustosunkowanie się do zarzutów” wynika iż przyznaje się on do zarzucanego mu czynu oraz iż fakt niewywiązania się z dostarczenia towaru dla pokrzywdzonego M. N. wynikał z tego iż nie otrzymał towaru od dostawcy i nie udało mu się go znaleźć gdzie indziej (k. 421) . Fakt popełnienia przez oskarżonego M. O. tego czynu wynika ponadto z zeznań świadków : M. N. (k. 2 i k. 439) i P. S. (k. 312) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci : załączników do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 6-20) , pisma z serwisu (...) (k. 46) pism (k.56, k. 58, k. 59, k. 88) , informacji od (...) S.A. (k. 106-110) , zaświadczenia (k. 131-133) , odpisów wyroków (k. 154-155 , k. 157, k. 180-187 , k. 313-332, k. 352-366) , notatki urzędowej (k. 371) , informacji z V. Bank (...) (k. 372- 373) i pisma oskarżonego (k. 421). Należy wskazać iż informacja z V. Bank (...) wynika iż rachunek bankowy nr (...) prowadzony był na rzecz podmiotu (...) M. O. i jedyną osobą upoważnioną do reprezentacji tego podmiotu i upoważnioną do tego rachunku był M. O. . P. S. nie była upoważniona do tego rachunku. Na rachunek ten w dniu 24 lutego 2014 r. została zaksięgowany przelew przychodzący w kwocie 2 472,99 zł wykonany z polecenia M. N. z tytułu zamówienia nr 2035 (k. 372-373) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. O. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : M. N., P. S. i M. R. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym.

Z zeznań świadka M. N. pokrzywdzonego w niniejszej sprawie wynika iż na stronie (...) . znalazł laptop marki M. (...) za kwotę 2 134 zł oferowany do sprzedaży przez sklep internetowy (...) ul. (...), (...)-(...) K.. Skontaktował się z tym sklepem za pomocą szablonu do zdawania pytań i otrzymał natychmiast odpowiedź iż cena tego laptopa wynosi 2561 zł . W toku korespondencji emaliowej która trwała około tygodnia wynegocjował cenę nabycia tego laptopa wraz z pokrowcem i myszką na kwotę 2472,99 zł . Korespondencja e-mailowa ze strony tego sklepu internetowego prowadzona była z adresu (...) , zaś pod tymi e-mailami podpisywał się osoba o danych A. M. – handlowiec. Z dalszych zeznań świadka

M. N. wynika iż w dniu 21 lutego 2014 r. dokonał przelewu ze swojego konta na konto nr (...) prowadzone przez V. Bank (...) kwotę 2472,99 zł. Na stronie tego sklepu było napisane iż dostawa tego towaru nastąpi w ciągu 24 godzin za pośrednictwem kuriera oraz że ten laptop jest dostępny w sklepie jednak już na wyczerpaniu. Z dalszych zeznań świadka M. N. wynika iż na swoje zapytanie e-mailowe w dniu 25 lutego 2014 r. otrzymał informację iż towar jeszcze dziś zostanie wysłany z hurtowni a następnego dnia wysłany kurierem do niego. Przedmiotowy laptop nie został jednak nigdy dostarczony zaś kontakt z tym sklepem internetowym się urwał i nie otrzymywał już odpowiedzi na swoje e-maile, zaś wskazany na stronie numer telefonu był niedostępny. Świadek M. N. wskazał iż nigdy nie otrzymał zwrotu kwoty 2472,99 zł (k. 2 i k. 439).

Z zeznań świadka P. S. wynika iż była ona zatrudniona w firmie (...) i była również partnerką oskarżonego M. O., który ukradł jej dane, oszukał i wyłudził od niej pieniądze i zostawił pomimo jej złego stanu zdrowia. Świadek P. S. wskazała iż od oskarżonego M. O. w toku innych spraw sądowych prowadzonych przeciwko niemu dowiedziała się iż to on prowadził sklep internetowy (...). Jej samej nic nie wiadomo na temat tego sklepu internetowego (k. 312).

Natomiast z zeznań świadka M. R. – matki P. S. wynika iż od 2008 r., nie ma kontaktu z córką i nie ma wiedzy na temat córki (k. 78).

Fakt, że wymieniony wyżej świadek precyzyjnie określa zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie którym Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczą zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. O. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 21 lutego 2014 roku w miejscowości M., gmina N., woj. (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. N. w ten sposób, że za pośrednictwem sklepu internetowego (...) zaoferował do sprzedaży laptop marki M. (...) a następnie po wpłaceniu przez pokrzywdzonego na wskazane konto V. Bank (...) kwoty 2 472,99 zł tytułem zapłaty, nie wywiązał się z warunków umowy, czym spowodował stratę w wysokości 2 472,99 zł na szkodę M. N. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przepis art. 286 § 1 k.k. stanowi, że karze podlega kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przedmiotem ochrony są wskazane w tym przepisie prawa majątkowe. Treść art. 286 § 1 k.k. określa odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej.

„Wprowadzenie w błąd” polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do wartości przedmiotu, cech sprzedawanego lub

nabywanego towaru, możliwości uzyskania korzyści z zawartej transakcji itp.). Ta postać oszustwa nazywana jest „oszustwem czynnym. Natomiast „wyzyskanie błędu” - to celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp., w jakim znajduje się pokrzywdzony. Tę formę oszukańczego zachowania nazywa się niekiedy „oszustwem biernym”, co jednak nie jest ściśle, gdyż sprawca musi przejawiać określoną aktywność, aby wyzyskać błąd pokrzywdzonego. Przedmiotem wykonawczym oszustwa jest mienie w znaczeniu szerokim obejmującym zarówno uszczerbek majątkowy (*damnum emergens*), jak i utracone korzyści (*lucrum cessans*), jeżeli są następstwem niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego. (za Komentarz do art.286 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

Przestępstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub której błąd został przez sprawcę wyzyskany. Dopóki takie rozporządzenie nie nastąpi, a sprawca podejmie oszukańcze zabiegi mające na celu jego uzyskanie, można mówić jedynie o usiłowaniu, a nie o dokonaniu oszustwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1999 r., V KKN 513/97, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 6). Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie szeroko pojętej korzyści majątkowej , która może polegać zarówno na uzyskaniu zysku (zwiększeniu aktywów), jak i na zmniejszeniu pasywów.

Natomiast przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W ujęciu art. 64 § 1 k.k. recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Treść tego przepisu nie pozostawia żadnej wątpliwości, że podstawą zakwalifikowania czynu jako popełnionego w warunkach recydywy szczególnej nie może być skazanie za przestępstwo nieumyślne, ale może to być przestępstwo z winy kombinowanej umyślno-nieumyślnej, w którym czyn zabroniony popełniony jest umyślnie a nieumyślność dotyczy jedynie jego następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2002 r., V KKN 404/01, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 3).

W powyższej sprawie oskarżony M. O. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. . Oskarżony M. O. w dniu 21 lutego 2014 roku w miejscowości M., gmina N., woj. (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. N. w kwocie 2472,99 zł . Działanie oskarżonego M. O. polegało na tym że za pośrednictwem sklepu internetowego (...) zaoferował do sprzedaży laptop marki M. (...) a następnie po wpłaceniu przez pokrzywdzonego M. N. na wskazane konto V. Bank (...) kwoty 2 472,99 zł tytułem zapłaty, nie wywiązał się z warunków umowy, czym spowodował stratę w wysokości 2 472,99 zł na szkodę M. N.. Należy wskazać iż oskarżony M. O. nie dysponował laptop marki M. (...) i nie miał zamiaru aby dostarczyć go pokrzywdzonemu mimo iż ten wpłacił na jego konto kwotę 2 472,99 zł . Należy podnieść iż oskarżony M. O. założył sklep internetowy (...) na dane swojej ówczesnej partnerki P. S. , którą zatrudnił w swojej firmie (...) (k. 46, k. 47 i k. 312) . Należy wskazać iż informacji z V. Bank (...) wynika iż rachunek bankowy nr (...) prowadzony był na rzecz podmiotu (...) M. O. i jedyna osoba upoważnioną do reprezentacji tego podmiotu i upoważnioną do tego rachunku był M. O. . P. S. nie była upoważniona do tego rachunku. Na rachunek ten w dniu 24 lutego 2014 r. została zaksięgowany przelew przychodzący w kwocie 2 472,99 zł wykonany z polecenia M. N. z tytułu zamówienia nr 2035 (k. 372-373). Fakt ten wynika z zeznań świadków M. N. (k. 2 i k. 439) i P. S. (k. 312) oraz z dokumentów w postaci : załączników do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 6-20) , pisma z serwisu (...).pl (k. 46) pism (k.56, k. 58, k. 59, k. 88) , informacji od (...) S.A. (k. 106-110) , zaświadczenia (k. 131-133) , odpisów wyroków (k. 154-155 , k. 157, k. 180-187 , k. 313-332, k. 352-366) , notatki urzędowej (k. 371) , informacji z V. Bank (...) (k. 372- 373) i pisma oskarżonego (k. 421). Należy podnieść , iż dla oceny , czy rozporządzenie mieniem było niekorzystne , istotne jest jedynie to , czy w jego wyniku doszło do ogólnego pogorszenia sytuacji majątkowej pokrzywdzonego lub zwiększenia ryzyka po stronie pokrzywdzonego (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000 r. V KKN 267/00 ; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2000

r. , III KKN 86/89) . W powyższej sprawie taka sytuacja niewątpliwie miała miejsce. Oskarżony M. O. mimo iż przyjął od pokrzywdzonego M. N. pieniądze w kwocie 2472,99 zł za zakup laptop marki M. (...), które pokrzywdzony M. N. przełał jego konto , nie miał zamiaru wywiązać się ze zobowiązania i działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Oskarżony M. O. wprowadził pokrzywdzonego M. N. w błąd co do możliwości dostarczenia przez siebie laptop marki M. (...). Należy wskazać iż z pisma oskarżonego M. O. wynika iż nie posiadał w chwili składania przez pokrzywdzonego M. N. zamówienia i przelewu przez niego pieniędzy w kwocie 2472,99 zł laptopa marki M. (...) (k. 421) . Należy wskazać iż z zeznań świadka M. N. wynika wprost iż w chwili składania zamówienia i przelewu pieniędzy na stronie sklepu internetowego (...) widniała informacja iż laptop marki M. (...) jest dostępny (k. 2) . Potwierdza to fakt iż oskarżony M. O. popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k..

Wyrokiem łącznym z dnia 14 października 2008 r. sygn. akt. II K 438/08/K Sąd Rejonowy w dla K. w K. II Wydział Karny wymierzył oskarżonemu M. O. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 286 § 1 k.k. . Oskarżony M. O. karę pozbawienia wolności odbył od dnia 18 września 2009 r. do dnia 18 września 2012 r. (k. 433 i k. 435-436) . Oskarżony M. O. był więc skazany za przestępstwa umyślne z art. 286 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. O. co do popełnienia przez niego czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. nie budzi wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu M. O. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez niego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt ,iż oskarżony M. O. był już wielokrotnie karany za czyny z art. 286 § 1 k.k. i odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 k.k. (k. 435-436) .

Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego M. O. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. O. za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 286 § 1 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Orzeczone wobec oskarżonego M. O. kara 1 roku pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego M. O. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania oskarżonego M. O. . Zawieszenie w powyższym przypadku kary pozbawienia wolności przy zastosowaniu przepisu art. 4 § 1 k.k. nie spełniłoby funkcji prewencji indywidualnej , ani wychowawczej w stosunku do tego oskarżonego M. O. wobec faktu iż był już wielokrotnie karany za czyny z art. 286 § 1 k.k. i odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 k.k. (k. 433 i k. 435-436) . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego M. O. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego M. O. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego M. O. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. N. kwoty 2472,99 zł (dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt dwa złote i dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) . Nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody ma zrealizować wobec niego cele wychowawcze i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego M. O. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż oskarżony odbywa obecnie karę pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.